

කුරුධම්ම ජාතකය

තවද මහමෙරක් සේ ස්ථීරවූ සාරගුණ ඇති සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි එක් අකුරක් ගසා හංසයෙකු මැරූ හික්ෂුවක් හු අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්.

එම සැවැත් නුවර යාළුවෝ දෙදෙනෙක් ශාසනයෙහි මහණව උපසම්පදාව ලදින් බොහෝසේ උනුන් නොහැර එක්වම ඇවිදිනාහු අචිරවතී නම් ගඟාවට ගියාහු නාපියා අවිච තැප තැප පුරාතන කථාවන් කිය කිය වැල්ලේ සිටියාහ. ඒ ඇසිල්ලෙහි ආකාශයෙන් යන්තාවූ හංසයන් දෙන්නෙකු දැක දෙන්නාගෙන් කුඩාමහණ කියන්නේ තෙල හංසයන් දෙන්නාගෙන් එකෙකු ඇසකට අකුරකින් ගසමි කිහ. අනික් මහණ කියන්නේ තොපට බැරියයි කිහ. එසේ වී නම් බැළවමැන මාදසාවේ ඇසට ගහන්ට ආශ්චර්යය කින්ද ඇත ආලයේ ඇසට ගසමි කිහ. අනික් මහණ තොපට බැරියයි කිය. නැවතත් එසේ විනම් බැලුවමැවැයි කියලා තුනැස් අකුරක් අල්වාගෙන හංසයාගේ පශ්චාත්භාගයට ගසාලිය. යන්තාවූ හංසයා අකුර බුරාගෙන යන අඬ අසා නැවත පෙරලා බැලිය. එකෙස්ණයෙහි වට අකුරක් ගසැලිය. ඒ අකුරගොස් ඇලයේ ඇසින්ද වැද තමාදසාවේ ඇසින් නාගපිය. හංසයාද අඬාගෙන පාපිට වැටී ගියේය. ඒ ස්ථානයෙහි සිටි හික්ෂුහු දැක ඔහු සමීපයට අවුත් කීමෙක්ද ඇවත මේ නියාවූ බුදුසන්තෙහි මාහණව නොකළමනා ප්‍රාණවධ කෙළේ යුක්තතෙක් නොවෙයි කියා ඔහු නොකමැතිකරවාගෙන ගොස් බුදුන්ට දන්වූහ. ඒ අසා බුදුහු වදාරණසේක් මහණ තා ප්‍රාණඝාත කළේ සැබෑදැයි විචාරා වදාළසේක. ඒ හික්ෂුන් විසින් සැබෑව ස්වමිනි කී කල්හි මේ නියානෙර්යාණික බුද්ධසාසනයෙහි මහණව සිට කිසිභයක් නැතිව මෙබඳු ප්‍රාණවධ කළේ සුදුසු නොවෙයි වදාරණ බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේකි. පුරාතනයෙහි නුවනැත්තාහු අබුඬොත් පාදකාලයෙහි පවා ගිහිගෙයි වසන්නාහු ඉතා ස්වල්පවූ නොකළමනාසැප උපදවා විසුවෝ වේදැයි වදාරා දන් තෝ වුකලී කිසිභයක් නොකළේ වේදැයි වදාරා එඹල මහණ පැවිදිවූහු විසින් කාය වාක් මනා යන වාරත්‍රයෙන්ම සිහි ඇතිව විසුවෝ වේදැයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ භවයෙන් ප්‍රතිච්ඡන්තවූ ඉකුත්වත් කථාව ගෙනහැර දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස කුරුරට ඉදිපත් නුවර ධනංජය නම් රජ්ජුරුවන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ රජ්ජුරුවන්ගේ අගමෙහෙසුන් බිසවුන්කුස පිළිසිඳගත්සේක. දසමස් පිරි මව්කුසින් බිහිව සඳුමඬලසේ වැඩී සත්ඇවිරිදි වයසට පැමිණ තක්සලා නුවරට ගොස් දිසාපාමොක් ආචාරීන් කෙරෙහි නුවනැතිව සියළුසිල්ප ඉගෙන නිමවා අවුත් පියරජ්ජු විසින් යුවරජ තනතුරෙහි සිටුවනසේක් කල්යාමකින් පියරජහුගේ ආයාමෙන් රාජ්ජයට පැමිණසේක් දඹඳර්මයෙන් යුත්තව කුරුධම්ම ජාතකයෙහිදී වාසයකරණ සේක. එසේවසන්නාවූ බෝධිසත්වයන් වහන්සේ අඬණ්ඩකොට පංචසීලය රක්නාහු බෝධිසත්වයෝ මතුනොවන්නාහුය ඔහු කවුරුදැයි යත් රජ්ජුරුවෝය, රජ්ජුරුවන්ගේ මෑනියෝය, අගමෙහෙසුන් බිසවිය, යුවරජ්ජුරුවෝය පුරෝගින බමුණාය. යටුකම්කරණ අමාත්‍යයෝය, රථාවාරියාය, සිටානෝය. බඩ සැලමනන අමාත්‍යයාය, දොරටුපාලයාය, ඒ නුවර රූපශ්‍රීන් හොබවා ඇවිදිනා වෛශ්‍යයා මෙසේ කියන එකොළොස් දෙන කුරුධම්ම යයි කියන ලද පංචසීලය අඬණ්ඩකොටරක්නාහ, රජ්ජුරුවෝද නුවරවාසල්දොරද නුවර මධ්‍යයෙහිය රජගෙය දොරකඩය යන මේ ස්ථානයෙහි සඳහන්කරවා දවස සලකයක් බැගින් ධනවියදම්කොට දඹදිව සියළු සත්වයන්ගේ නගුල් උඩබඳවා සියළු යාවකයන්ට දන්දෙන්නාහුය. මෙසේ දන්දෙන ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ දානාභාසයක් දන්දෙන නියාත් අඬණ්ඩකොට සිල්රක්නානියාත් සියළු දඹදිව පැතිර ගියේය. එසමයෙහි කලිගුරට දන්තපුරනුවර කලිගු රජ්ජුරුවන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි උන්ගේ රට බදමානයෙහි වැසිනොවැස දුර්භික්ෂා භය උපන නුවර විපත්තිය නිසා මනුෂ්‍යයන්ට රෝග භය උපන, දුර්භික්ෂ භයින් මලාවූ සත්වයන් නිසා අමුතුෂ්‍ය භය උපන, මේ තුන් භය නිසා මනුෂ්‍යයෝ දුක්ඛිතව ගොසේ රැකීගත් නා කිසිම උපායක් නොලදින් දරුබිලිදුන් අත් අල්වාගෙන ප්‍රෙත්‍යන්සේ ඇත මැන ඇවිදිනාහ. මෙසේ සියළු නුවරවාසීහුද එක්ව සඳවක් රාජාංගනයෙහි රැස්ව ශබ්දපවත්වා කොලාහලකළාහ සිව්මැදුරු කවිචව සමීපයෙහි සිටියාවූ රජ්ජුරුවෝ ඒ කෝලාහල අසා කුමන කෝලාහලයෙක්දැයි විචාළාහ. ඒ අසා සිටියවූ අමාත්‍යයෝ කියන්නාහු මහරජ්ජුරුවෙහි මේ ජානපදයෙහි තුන්භයෙක් උපනැයි රටටවූ විපත්තිය තත්වූ පරිද්දන් කීවාහ. රජ්ජුරුවෝ එපවත් අසා ඊට මා විසින් කුමන කටයුතුදැයි අමාත්‍යයන් අතින් විචාළාහ. මහරජ වැසිවස්වා දුර්භික්ෂ භයසංසිදුව මැනවැයි කිහ. මෙසේ භය පැමිණකල පුරාතනයෙහි රජදරුවෝ කෙසේ වැසි වස්වද්දැයි කිහ. මහරජ දන් දී සිල්රැක ගර්භගෙවල හිතන ඇතිරියෙහි සත් දවසක් වැසිවස්වාගත නුහුනුවාහ. රජ්ජුරුවෝද දෙවෙනිවත් අමාත්‍යයන්ට කියන්නාහු මම කළ මනායක් පරිත්‍යාග කොට සිල්සමාදන්ව ජේවස වැසන් වැසිවස්වාගත නුහුණුයෙමි නැවත කුමක්

කෙරෙමිදැයි කීහ. අමාත්‍යයෝ කියන්නාහු මහරජුරුවෙහි ඉදිපත් නුවරට යවා ධනංජය කොරවා රජුරුවන්ගේ අංජනොපමු මංගල හස්තියෙක් ඇත. ඒ ඇතුන්ගෙන්වා ගන්නාමිහ වැසිවසිති කීහ. රජුරුවෝ වතුරගිණි සේනාවෙන් හා සංවප්‍රකාර බලයෙන් යුක්ත මහබලඅති රජුරුවෝය. උන්ගේ ඇතු කෙසේ ගෙන්වමෝදැයි කීහ. ඒ මහරජුරුවන් හා යුද්ධකළ මැනවැයි නැත ඒ රජුරුවෝ දන්දීමෙහි ඇළුම් ඇතිකෙනෙක ඉදින් යමක් ඉල්ල කෙණෙක් ඇත්නම් තමන්ගේ හිස විනමුත් කපාදෙන්නාහ. මෙසේ තමන්ගේ පස්පෑ දිස්නා ඇස් උපුටා දන්දෙන්නාහ. තමන්ගේ රාජ්‍යය ඉල්ලුවන් දෙන්නාහ ඒ ඇතුගේ දෑ කියනුමිකින්දැයි කීහ. එසේකල ඇතු ඉල්වාගෙනත්ට සමර්පයෝ කවුරුදැයි කීහ. ඉල්වන්ට සුරුවුවෝනම් බමුණෝය. බමුණන් යවාගෙන්වාගත මැනවයි කීහ. එසේ විනම් යහපතැයි කියා රජුරුවෝ බමුණන් අටදෙනෙකු ගෙන්වාගෙන උන්ට නොයෙක් සම්පත් දී සිත් ප්‍රීතිකරවා ඇතුඉල්වාගෙන එවයි කියා බමුණන් යවුහ. ඔහු අටදෙන සියළු ප්‍රසාද ලදින් කුටුපහටු සිත් ඇත්තාහු බැගැපත් බමුණන්ගේ දුගිවෙස් මවාගෙන දෙපයක් තෙතක නොලැග ඉදිපත් නුවරට පැමිණ වාසල්දොර දන්සැලින් කීපදවසක් දන් කා සැතපී මාර්ගපීඩාව සන්සිදුවාගෙන රජුරුවන් දන්හලට එන්නේ කවරදාදැයි විචාළහ. මනුෂ්‍යයෝ කියන්නාහු මසකට තුන්වාරයෙක වඩනා සේක. පුරපසලොස්වකය තුදස්වකය අටවකය ඉනුත් සෙට පුරපසලොස්වකය දන්හල බලන්ට වඩනා සේකැයි කීහ. බමුණෝ දෙවැනිදා උදෑසන ගොසින් නැගෙනහිර වාසල්දොර සිටියාහ. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ උදාසනම සුවද පැන් සොළොස්කලයකින් ඉස්සෝධා නා හා නොයෙක් රසයෙන් අග්‍රවුහෝපන අනුභවකොට සඳුන් සුවද ආදීවූ නොයෙක් ආහරණයෙන් හා ඔටුනු සහිත සුසැට ආහරණයෙන් ශක්‍රදේවින්ද්‍ර විලාශයෙන් සැරහි රන්සැත් පොරොන්දු ආදීවූ සියලු හස්තාලංකාරයෙන් සරහන ලද සර්වාලක්ෂණ සම්පන්නවූ හස්තිරාජයා පිටට පැණනැගී වතුරගිණි සේනාවෙන් හා ආතත විතතාදීවූ නොයෙක් සෝෂාවෙන් නුවර එකනින් නාදකරමින් නැගෙනහිර වාසල්දොරට වැඩ ඇතුපිටින් බැස දන්හල් වැද නායක බමුණන් කීපදෙනෙකුට තමන්වහන්සේ අතින් දන්දීලා මේ මා දුන්ලෙසට දන්දෙවයි කියාලා ඇතුපිටට නැගී දකුණු වාසල් දොරට වැඩිසේක. බමුණෝ නැගෙනහිර වාසල් දොර රැකවල් බලවත් හෙයින් රජුරුවන් දෑක ගතනෙහි දකුණු වාසල්දොරට ගියාහු එන්නාවූ රජුරුවන් බල බලා නුදුරු තෙතක සිටියාහු ආසන්නවූ මහතානන්ට බමුණෝ අටදෙන අත්ඔසවාලා අයුරසතු බලමසතු සමාධිරසතු නිර්ව්‍යාධිරසතු හගවාන් ප්‍රියදර්ෂිණමස්තු යනාදීන් ආශීර්වාද කොට සිටියාහ. රජුරුවන් වහන්සේත් ඔවුන් දෑක වප්‍රාංකුසයෙන් ඇතු නවතා උන් සම්පයට ගොසින් පින්වත්වූ බමුණානනි කුමක් නිසා කුමක්සොයා අවිදැයි විචාරා වදාළ සේක.

බ්‍රාහ්මණයෝ බෝධිසත්වයන්ගේ ගුණවර්ණනා කරන්නාහු මේ කුරු ධර්මජාතකයෙහි පළමුවන ගාථාවෙන් මෙසේ කියතපෑ මරජුරුවෙහි නුඹ වහන්සේ අඛණ්ඩකොට රක්ෂාකරණ කුරුධර්ම නමැති පංචසීලය දහම් දුන්පත් යාවකයකු ඉල්වන් නොලෙනසේක් දෝහෝයි සැකකොට ඉල්වූ යම් යම් පතක් නැත නොදෙමි කියා දෙතියි කියන කීර්තිසෝෂාවද දස දහසක් යොදුන් දඹදිව මුදුපිට ඉසළුතෙලින්තක්සේ සියළුදිග පැතිර ගියාසේ ප්‍රසිද්ධව ගියේය. එහෙයින් නුඹවහන්සේගේ ඇතු ඉල්වාගෙන ආමිහයි කීහ අපගේ කලිගුරුරජුරුවන්ගෙන් බොහෝ වස්තු ලදුමිහ. එබැවින් අප ලත් සම්පත අපට තාවුරු වන ලෙස තෙල ඇතු අපට දේවාදාළමැනවැයි කීහ. ඒ අසා මහතානෝ වදාරණ සේක් තෙපි ඉදින් මේ ඇතු නිසාම වස්තුලදුනම් ඒ ලත්දෙයම යහපත මා විසින් පෙර පටන් නැතැයි කියා ආකෙණෙකුන්ට අතැයි කියා දෙනලදද නොදෙති නොසිතුව මේ සත්රුවනින් විසිතුරුකොට සරහන ලද සියළු හස්තාලංකාරයෙන් සැරඹුවන්ම දෙමිකියා බමුණන් අස්වසාලා වදාරණසේක් රාජවාහනයට යෝග්‍යවූ මේ මාගේ හස්තිරාජයා තනිකොට මා දෙති නොසිතුව මේ ඇතු පළමු පිරිමසා සිටි ඇත්වෙදුන් ඇත්ගොව්වන් පන්නයන් ආලන්ති බාන්නාවූන් මුල්වෙරියන් මේ ආදී සියලු කර්මකාරයන්ද ඕනට පළමුකොට තබාදුන් වූත්තියන සියළු යනුමානයෙන් කිසිවකුත් අඩුනොකොට නොයෙක් කුලයෙන් සිය ගණන් මිනිසුන් සමුළුලත් පාවාදෙමි ඒ සියල්ලනුත් හස්තිරාජයාත් ඇරගෙන තොපට කැමති තෙතකට යවයි ඇතුපිටම ඉද කියාලා ඇතුපිටින් බැස පියා ඇතුගේ නොසැරුනු තෙතක් ඇත්නම් සරහාලා දෙමැයි සිතා ඇතුවට තුන් විටක් පැදකුණු කොට බලනසේක් නොසැරුනුතෙතක් නොදෑක ඇතුසොඩ ගෙන බමුණන් අතපිටතබා සුවද පැන් පිරුණු සවර්ණාභිංකාරය ගෙන්වාගෙන බමුණන් අත පැන් වත්කොට ඇතු දන්දී වදාළසේක. ඒ ඇතු දන්දුන් නියාවට උපමාකියත් මතු වෙස්සන්තර කළ පුලස්ති නම් හස්තිරාජයා මෙසේම ආබමුණන්ට දන්දීමට පූර්වනිමිත්ත පානාක්වැන්නැයි සිතමි. බමුණෝ පිරිවර හා සමග ඇතු දන්ලදින් ඇතුපිට හිඳ දන්තපුරයට ගොසින් තමන්ගේ රජුරුවන්ට ඇතු පාවාදුන්නහ. ඇතු නුවරට ගෙනගියත් වැසි නොවදුයේමය ඒ වෙලෙහි රජුරුවෝ ඊට කාරණා කින්දැයි විචාළාහ. අමාත්‍යයෝ කියන්නාවූ ධනංජය කොරවා රජුරුවෝ කුරුධර්ම කියති එසේ හෙයින් උන්ගේ රටට වැසිවස්නේය වැලින් සෙස්සකින් නොවෙයි රජුරුවන් රකිනා කුරුධර්මයෙහි ආනුභාවයෙන් ඇතුගේබල මතුනොවෙයි කීහ. එවෙලෙහි රජුරුවෝ එබස් අසා එසේවිනම් තෙල ඇතු පාවාදිලා ඒ රජුරුවන් රක්ෂා කරණ කුරුධර්මය තෙල රන්පත ලියවාගෙන එවයි බමුණන් හා අමාත්‍යයන් යැවුහ. ඔහු ගොස් රජුරුවන්ට ඇතුපාවාදෙවාලා නැවත කියන්නාහු දේවයන් වහන්සේ කුරුධර්මය රක්ෂාසේක්ල අපගේ රජුරුවෝත් ඒ

කුරුධර්මය රකින්නේ සැබෑය දැන් මට ඒ සැකකෙරෙයි කිහි. එසේහෙයින් ලියාදෙන්නට නොපිළිවනැයි කිහි. රජ්ජුරුවන් එහි සැක උපදවන්නට කාරණකින්ද යත් එසමයෙහි රජ්ජුරුවෝ අවුරුද්දක් අවුරුද්දක් පාසා කාර්තික නැකතයයි යන මහ සැණකෙළියක් ඇත. එදවස් රජ්ජුරුවෝ සියළු අලංකාරයෙන් සැරහී දිව්‍යරාජ වෙහෙයෙන් විතුරාජයයි යන නමැති යක්ෂයෙකු සම්පයෙහි සිට සුවද මලින් විසිතුරුකොට සරහන ලද මල්හි සතරයක් සතරදිග විදිනාහ. එකල්හි බොහෝකලක් රජදරුවන් විසින් කොට එන වාරිත්‍රයක් මේ රජ්ජුරුවන් වහන්සේන් එසේම සැනකෙළි කෙළිනා දවසෙක පොකුණු තෙරකච්ඡු රාජයා සම්පයෙහි සිට සතරදිග මල්හි සතරයක් විදිපිසේක. ඒ සතරහියෙන් තුන්හියෙක් දුටුහ. දියපිට විදිපි හිය නොදැක සිතනසේක් කිම්දෝ මා විසින් විදිනා හිය දියෙහි විදිනා මසකු ඇඟ වැදගත්දෝහොයි සැක උපදවා ගත්සේක. එසේහෙයින් ප්‍රානවධය නිසා සීලය හෙදවිනමුත් මට සැක කෙරෙයි එබැවින් මාගේ සිත ගැටුනේයි කියා දරුවෙහි පළමු අඛණ්ඩකොට මා කුරුධර්ම රක්තේ සැබෑව, දැන් මට එක් සැකයෙක් ඇතැයි පිළිවෙළවූ පරිද්දෙන් දුතයන්ට කියලා යව අපගේ මැනියන් වහන්සේ කුරුධර්මය මනාකොට රක්ෂා කරණ සේක. ඔබ සම්පයෙන් ලියවාගෙන යවයි වදාළසේක. එබවසට දුතයෝ කියන්නාහු මහරජ නුඹවහන්සේ සතෙකු මැරුවමැනවයි යන සිතක් නැතිව එසේකල නුඹ වහන්සේට ප්‍රාණතිපාතය සිද්ධ නොවෙයි අපට කුරුධර්ම ලියාදුන මැනවයි රන්පත ලියවාගත්හ. කුමක්සේ ලියවාගත්තුදැයි යත් පාණෝ නහං තබෝබා අදිනනං නදායි තබ්බං කාමේසු මිච්ඡා න වරි තබ්බා මුසා න භනිතබ්බා මජ්ඣං න පාතබ්බනති. මෙසේ ලියවාලා සිට වදාරණ සේක් තව ද මා පිට සැකමහන අපගේ මැනියන් වහන්සේ අතිනුත් ලියවා ගනුවයි කියා යවුසේක. නැවත බෝධිසත්වයන් වහන්සේ වැද බිසවුන් වහන්සේ සම්පයට ගොසින් දේවියන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ කුරුධර්මය රක්ෂා කරණසේක්ල අපට දුනමැනවයි කිහි. දරුවනි මා කුරුධර්මය රක්තේ සැබෑව දැන් මට එහි සැකයක් උපත එබැවින් මට ඒ දෙන්නට නොපිළිවනැයි කිහි. කුමක් පිණිස ද යත්.

බිසවුන්ගේ පුත්තු දෙන්තෙක් ඇත්තාහ. ඉදින් වැඩිමහළු පුතනුවෝ නායකරජ්ජුරුවෝය. කුඩා පුතනුවෝ යුව රජ්ජුරුවෝය. අනික් රටකින් රජ්ජුරුකෙනෙක් බෝධිසත්වයන් ලක්ෂයක් වටනා හඳුන් හරකුන් දහසක් වටනා රන්මාලාවකුත් පාක්කුඩම් පිණිස එවුහ. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ එවසතුදෙක තමන් වහන්සේගේ මැනියන් වහන්සේට පූජා කරමියි කියා ඔහුට දෙවාපි සේක. එද බිසවුන් වහන්සේ මෙසේ සිතුවේක. මම සඳුනුත් නොගාමි මාලා වත් නොපළදිම් මාගේ යෙහෙළින් දෙන්නාට දෙමි සිතාලා නැවත මට මෙසේවූ අදහසක් වූයේය මාගේ වැඩිමහළු යෙහෙළනියෝ සොළොස්දහසක් බිසෝවරුන්ට නායකව රජ්ජුරුවන්ට අගමෙහෙසුන්ව මා චෛශ්වර්යයෙහි පිහිටා සිටියාහ. උන් දහසක් වටනා මාලාව දිපියම් කුඩා යෙහෙළනියෝ වනාහී අරුත්සේ උගුසුවපත් නොවෙයි උන්ට ලක්ෂයක් වටනා සදුන්හරය දිපියම් සිතා දිපියා සිට නැවත සිතන්නාහු මම කුරුධර්මය රක්ෂා කෙරෙමි උන්දෙන්නා දුක් පත්කිම් සුවපත් කිම් වයසින් උන් උන්ගේ තරම්ලෙස වේද සංග්‍රහ මැනවැයි සිතා වැඩි මහළු යෙහෙළනියන්ට දහසක් වටනා රන්මාලාවදී කුඩා යෙහෙළනියන්ට ලක්ෂයක් වටනා සදුන්හරය දුන්නේය අයුක්තිය කුමක් දෝහො මාගේ කුරුධර්ම දරුවෙහි ලියාදෙන්නට සැකකෙරෙමි කිහි. ඒ අසාදුතයෝ කියන්නාහු තමා සන්තකවස්තු තමා කැමති තෙනකට දෙති එපමණකින් සීලය හේදනොවෙයි නුඹවහන්සේ මෙපමණක පවා සැක ඇතිසේක අනික් කුමක් නම් කරණසේක්ද නුඹ වහන්සේගේ සීලය ඉතා පිරිසිදුය ඉතා නිර්මලය. එබැවින් අපට නුඹ වහන්සේත් කුරුධර්ම ලියාදුනමැනවයි කිහි ඔබගෙනුත් ලියවා ගත්හ. ඉක්බිති බිසවුන් වහන්සේ කියනසේක් දරුවෙහි මා සිත සැක ඇත මාගේ යෙහෙළනියෝ යහපත්කොට කුරුධර්මය රකිති. ඔබගොසින් ලියවාගනුවයි කිහි. දුතයෝ බිසව සම්පයට ගොසින් පළමු පරිද්දෙන්ම ඉල්ලුවාසේ කුරුධර්මය ඉල්ලුවාහ. ඒ අසා බිසව කියන්නාහු මා පළමුකොට කුරුධර්මය රක්තේ සැබෑය දැන් මට එහි සැකයෙක් ඇත එසේ හෙයින් දෙන්ට නොපිළිවනැයි කිහි. ඒ කවරේදැයි යතහොත් එක් දවසක් බිසව සිව්මැදුරු කවිඑව සම්පයෙහි සිටියාහු ඒ නුවර පැදකුණකොට යන රජ්ජුරුවන් පසු කුඹයේ උන් යුවරජ්ජුරුවන් දැක පිළිබඳසින් ඇතිව සිතන්නාහු මම ඉදින් සහවාසයෙන් එක්සිත්ව විසින්නම් මතු රජ්ජුරුවන්ගේ ආයාමෙන් රාජ්යයෙහි පිහිටියේ විනම් මා අගමෙහෙසුන් තනතුරේ තබා රකියි සිතුව. එසේ හෙයින් මම කුරුධර්මය රකිමින් සිට සස්වාභිකව කෙළෙසුන් වසඟව අනුන් සන්තක පුරුෂයා මූන බැලිමි. එසේහෙයින් මාගේ සීලයට අන්තරාය විදෝහෝයි සැකකෙරෙමියි එබැවින් ලියාදෙන්නට නොපිළිවනැයි කිහි. ඒ අසා දුතයෝ කියන්නාහු ස්වාදියනියෙහි අනාවරනම් සිතින් සිත පමණකින් සිද්ධනොවෙයි නුඹ වහන්සේ මෙපමණක පවා සැක උපදවනදද මෙපමණකින් සීලහේදය නොවෙයි ලියාදුනමැනවැයි උන්දගෙනුත් කුරුධර්මය රන්පත ලියවා ගත්හ. ලියාදීසිට කියන්නාහු කුඩාවරුනි මා සිත සැක ඇත යුවරජ්ජුරුවෝ යහපත්කොට කුරුධර්මය රක්ෂාකෙරෙති උන්දැ සම්පයට ගොස් කුරුධර්මය ලියවාගනුවයි කිහි. දුතයෝ උන්සම්පයට ගොස් කුරුධර්මය අපට ලියවාදුන මැනවැයි කිහි. යුවරජ්ජුරුවෝ කියන්නාහු එක් දවසක් පෙරවරු රාජසේවයට යන්නාහු රථයකින් ගොසින් රාජාංගනයට පැමිණ රජගෙයිදී කා රජගෙයි ලගිත්තම් රථයටදෙන බාන්ආදීවු රථෝපකරණ රථය ඇතුලේ ලවාපියා රජගෙට වදනාහ. ඒ සලකුණෙන් සේනාව සිතන්නෝ යුවරජ්ජුරුවෝ අද රජගෙයිත් කා බී එහිම ලගිනාහයි කියා සියළු සේනාව

තම තමන්ගේ ගෙවල්ලැග පාන්වුකල අවුත් රජගෙයින් ඒ රජ්ජුරුවන් පිටත්වන්ට කවරවිටදෝහෝයි පෙරමග බල බලා සිටිනාහ. රථාවාරියා දෙවන දවස් රථය සරහාගෙන පෙරමග බලා බලා සිටිනේය ඉදින් රජ්ජුරුවන් වහන්සේ දැන් දැකපියයා එමී සිතා රජගෙට වදිනාසේක් විනම් එකැට බාන් ආදීවූ රථොපකරණ පිටත තබා වඩනාසේක. ඒ සලකුණෙන් සියළු සේනාව දැන් දැන් වඩිනාසේකැයි රථය සරහා රාජංගනයෙහි එකසීම සිටිනාහ එක් දවසක් රථයෙන් මෙලෙස ගොසින් රාජංගනයට බැස දැන්ම එමී යන සිතින් මෙතෙක් දවස්කර සංඥාව සේනාවට නොහඟවා රජගෙට වැඩියාහ. ඒ ඇසිල්ලෙහි මහා මේසයක්නාගා වසින්ට පටන්ගත රජ්ජුරුවෝ වැසිවස්නා දැක නොයවයි කියා යුවරජ්ජුරුවන්ට සමුදුන්හ. ඒ වෙලෙහි රජ්ජුරුවෝ රජගෙයිදීම කා බී රජගෙයිම සැතපුනාහ. කැටිව ගිය සේනාව දැන් එනසේකැයි පෙරමග බලබලා සිටියාහු තුන්යම රාත්‍රියෙහි සිටිවනමසිවපන්කලහ. ඒ රජ්ජුරුවෝ දෙවැනි දවස් පාන්වුකල රජගෙන් පිටත්වූවාහු සේනාව තෙමී තෙමී සිටියාදැක සිලයට අන්තරායවූ සැටියයි සිතින් සැක උපදවා ගත්හ. එසේ හෙයින් දුකයන්ට කියන්නාහු මා පළමු කුරුඳුරම රක්නේ සැබැව දැන් එය වනාහී සැකයෙක් ඇත නොපට ලියාදෙන්ට නොපිළිවනැයි මේ කාරණය වූ පරිද්දෙන්ම කිහි. ඒ අසා දුකයෝ කියන්නාහු දේවයන් වහන්ස නුඹ වහන්සේ මේ සේනාව මෙසේවූ පීඩාවකට පැමිණෙත්වයි සිතා කළදෙයක් නොවන පසු නුඹ වහන්සේගේ සිලයට අන්තරායනොවෙයි මෙපමණකපවා සැක උපදවන ලද සිලය ඉතා පිරිසිදුය අපට කුරුඳුරමය ලියාදුන මැනැවයි කියා උන්ගෙනුත් කරු ධර්මය රත්පත ලියවා ගත්තාහ. ලියාදී කියන්නාහු හෙවත් මා සිත සැකයෙක් ඇත්මය පුරෝහිත බමුණානෝ යහපත්කොට කුරුඳුරමය රක්ෂාකෙරෙහි උන්ගෙන් ලියවාගනුවයි කිහ. දුකයෝ උන්සමීපයට ගොසින් කුරුඳුරමය උන්ගෙනුත් ඉල්වූහ. උයින් තමන්ටම උපන් සැකය කියන්නාහු මම එක්දවසක් රාජ්ජුරුවයට යන්නේම අනික් රටකින් අපගේ රජ්ජුරුවන් වහන්සේට පාක්කුඩම් පිණිස එවන ලද ලහිරුමඬලක් සේ ඉතා සෝභමාන වූ රථවාහනයක් අතරමගදී දැක මේ රථය කාගේදැයි විචාරා රජ්ජුරුවන් වහන්සේට ගෙන රථයකැයි අසා සිතන්නාහු මම වයෝවෘද්ධයෙමී අපගේ රජ්ජුරුවෝ රථය මට දිපුනම් සුවසේ රථයට නැගිගණ ඇවිදිනෙමී වේදැයි සිත සිතා ගොසින් රජ්ජුරුවන්වහන්සේ ලඟ සිටියාහ. එපමණකින් රථය එවිටම ගෙනවුත් රජ්ජුරුවන්ට දැක්වූහ. රජ්ජුරුවෝත් රථය ආචාරීන්ට දෙවයි කියා කිහ. පුරෝහිතයානෝ නොයිවසූහ. නැවතත් අරගණුවයි කීවත් නොගිවිස්සේමය, කුමක්හෙයින්ද යත්.

මා කුරුඳුරම රක්ෂා තැනැත්තාහු අනුන්සන්තක වස්තුවෙහි ලෝභය ඉපදවූයේ ඉතා නපුර මාගේ සිලය බිඳුනු සැටියයි මෙපමණක් සඳහන්කොට පියා කුඩාවරිනි මාගේ සිලයෙහි මෙබඳු සැකයෙක් ඇත එබැවින් දෙන්ට නුපුළුවනැයි කිහ. එබසට දුකයෝ කියන්නාහු යමකට ලොහකළ පමණකින් සිල් බිඳෙන් නොවෙයි නුඹවහන්සේ මෙපමණක් පවා සැක කරණසේක් අනික් පවත් කරණසේක්දැයි කියා උන්ගෙනුත් කුරුඳුරමය රත්පත ලියවා ගත්හ.

තවද මට එකී සැක කෙරෙහි යි එඹල රථාවාරියානෝත් කරු ධර්ම රක්ෂාකරන්නේයයි උන් ලඟට ගොසිනුත් ලියවා ගනුත් යහපතැයි කිහ. ඒ දුකයෝ ගොසින් ඔහු අතින් කුරුඳුරමය අපට ලියවා දුන මැනවැයි ඉල්වූහ. උයින් කියන්නාහු කුරුඳුරමය මා රක්ෂා කරන්නේ සැබැව, මෙයිදු සැකයෙක් ඇතැයි කියා ඒ සැකය කියන්නාහු එක් දවසක් පෙරවරු රජ්ජුරුවන් රථයෙන් උයනට වඩගෙන ගියෙමී. රජ්ජුරුවොත් දාවල් දවස උයන් කෙළි කෙළපියා සවස නික්ම රථයට නැන්ගාහ. රථයෙන් අවුත් නුවරට නොවදනා කුරු හිරු හස්තයට ගියේය. ඒ ඇසිල්ලෙහි වැස්සෙක් නැගිය රජ්ජුරුවන් වහන්සේ තෙමෙනසේක්දෝහෝයි හයින් රථය අදනා හසුන්ට තරව කැවුටුසන්දී හයගන්වා ලුහුබදවාලීම් රථාසවායෝකුමක් බවත් නොදක්නාහු වහාවහා දිවයත්හ. එතැන්පටන් උයනට යනකලත් එතනට පැමිණිකලත් කැවුටුසන් දුන්නත් නුදුන්නත් වහවහා දිවන්නාහ. ඒ තිරිසන් සත්වයෝ කුමක්නිසා මෙලෙස දිවන්නේදැයි යතහොත්, ඒ කාන්තයෙන් එතන හයකටයුතු නිසිකාරණයක් ඇතැයි සිතා අසුදිවන්නාහ මම හසුන් හයගන්වන පිණිස කලදෙයක් නොවෙයි එදවස් රජ්ජුරුවන් තෙමුනැයි මට වරදක් නැත මම අදවානයෙහිදී ඉතා සුසිකෂිත අසුන්ට තරව කැවිටියන්දී හයගන්වා කොට නොදැන්ම නිසා එතනට ආ යමිවිටකම ඒ ස්ථානයහිම කුමක් නිසාවූ හයෙක්දෝහෝ වහවහා දිවෙමින් පීඩාවට පැමිණෙහි, මම කුරුඳුරමය රක්ෂාතැනැත්තෙමී මේ කාරණය නිසා මාගේ කුරුඳුරමය නැමති සිලය දෙන්ට බැරියයි කිහ. ඔහට දුකයෝ කියන්නාහු මෙපමණකට පවා මෙසේ සැකකරන්නා හු අනික් පවක්කෙසේ කරවීදැයි උන්ගෙනුත් කුරුඳුරමය රත්පත ලියවාගත්හ. එසේ වී නමුත් තවසැක ඇත. මෙනුවර සිටානෝ අබණ්කොට කුරුඳුරමය රකිති උන්ගෙනුත් ලියවාගණු වයි කිහ. දුකයෝ සිටානන් ලඟට ගොස් නුඹරක්ෂා කුරුඳුරමය අපට දුන මැනවැයි ඉල්වූහ.

සිටානෝ කියන්නාහු එක් දවසක් මම ඇල්කෙත උඩුදරාබිමියන්නේ මාගේ කෙත්වත් බලාපියා නැවත ගෙට එන්නෙමී මේ ඇල්කාවලින් මාලාවක්සේ ගොතා බදවාගණිමැයි සිතාඑකම කරල්මිටියක් ගන්වාගෙන ඒ දවස්පටන් මෙසේවූ අදහසක් මටවූයේ ඒ ඇල්කෙත රජ්ජුරුවන්ටත් මටත් අදයට කළදෙය එසේවූ තැනින් අනුන්සන්තක කරල්මිටි මා ගෙන්වා ගතලදහෙවත් මම කුරුඳුරමය රක්ෂාකෙරෙමී එබැවින් මාගේ සිලයට

අන්තරායවිදෝහෝයි කියා මාගේ කුරු ධර්මය මට දෙන්නට නොලිලිවනැයි කීහ. දුතයෝ කියන්නාහු සිටානෙනි නුඹසොරසිතින් කලදෙයක් නොවන හෙයින් මෙපමණක් නිසා අදින් නාදනය සිද්ධනොවන්නේය. මෙපමණක සැකඋපදවන්නාවූ නුඹ වහන්සේ අනික් පවක්නම් කෙසේ කරණසේකද නුඹ වහන්සේගේ සීලය ඉතා පිරිසිදු යයි කියා උන්ගෙනුත් කරුධර්ම රත්පත ලියවාගත්හ එසේවී නමුත් මට සැක ඇත බඩසල් මනන්නාවූ අමාත්‍යයෝ යහපත්කොට කරුධර්ම රක්ෂා කෙරෙයි ඔහු ලඟටගොස් කරුධර්මය ලියවා ගනුවයි කීහ. දුතයෝ ඔහු සමීපයට ගොස් නුඹ රක්ෂා කරුධර්මය අපට දුනමැනවැයි කීහ. ඒ මනන්නානෝද තමන් සිතට උපන් සැක කියන්නාහු එක් දවසක් කොටගෙයි දොරඉද රජ්ජුරුවන්ගේ භාණ්ඩාගාරයට වී මනන්නාහු නොනිමි විත්ගෙණ සන්ද්‍රවෘත වී මැන නොනිමෙන කුරු වැස්සෙක් වසින්ට පටන්ගත. අමාත්‍යයා මිනුවියෙහි සන්ගැන මෙතැකිය කියා මා සන්ද්‍ර වී අසවල් වියයි සලකුණක් නොකොට වියෙහි එක්කොට සිහිනැතිව වෙරයකුරුලා පියවහා දිවගෙණ ගොසින් හිඳ සිතන්නාහු සන්ඵ මිනුවියෙහි එක්කෙළෙන්නම් නොමිනු වියෙහි එක්කෙළෙමිදොහෝය සිතා මිනු වියෙහි එක්කෙළෙන්නම් රජ රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ වී වඩනේය. සිටානන්ගේ වී නස්නේය. වැලින් මම කරුධර්මය රකිමි. මාගේ ගුණ ධර්මය බිඳිනිදෝහෝයි සිතා මේ පමණක් නිසා මම කරුධර්මය දෙන්නට බැරියයි කියෙමියි කීහ. ඕහට දුතයෝ කියන්නාහු තොපගේ සොරසිතක් නැත, මේ පමණකින් අදින්නාදානය සිද්ධ නොවෙයි මේ පසණකට මෙසේ සිතන නුඹට අනික් කවර දවසෙක පාපයක් කරණදැයි කියා උන්ගෙනුත් කරුධර්මය ලියවා ගත්හ. එසේ වී නමුත් මට සැක ඇත. මේ නුවර වාසල බලන දොරටුපාලයා යහපත් කොට කුරු ධර්මය රක්ෂා කෙරෙයි ඔහු ගෙනුත් ලියවා ගනුවයි කීහ. අමාත්‍යයෝ ගොසින් ඔහු ගෙනුත් කරුධර්මය දුනමැනවයි ඉල්ලූහ. ඒ තෙමේ එක් දවසක් වාසල් දොර වසන්නේ මෙතෙක් දවස් සේම තුන්විටක් අඬගා කියා දොර වසන්ට සිටි කලට ඒ නුවර එක් දිලිඳු මිනිසෙක් තමාගේ බාලනගක් කැඳවාගෙන වල දරපලා සොයා ගියාහු නැවත අවුත් හඬගෑ ශබ්දය අසා නැගනියන් කැඳවාගෙන වහා අවුත් වාසල් දොරටු පැමිණ දොර ඇරපියවයි කීව. උන්ට දොරටුපාලයා කියන්නේ වාසල අගල ලන නියාව දූන දූන තාගේ අඹුව ඇරගෙන වල කෙළ ඇවිද පියා දූන් ඉද කුමට අයිදැයි කීය. ඒ දුගියා කියන්නේ ස්වාමීනී එසේ නොකීව මැනව, මාගේ බිරින්දෙයක් නොවෙයි මාගේ නැගනියෝයයි කීහ. දොරටුපාලයාද එවෙලෙහි සිතන්නේ තමා අකාරණයෙක මෙලෙස කීවයි සිතා මා විසින් නොකීවමනා බසක් කියාපිමි, ඔහුගේ නගා ඔහුගේ අඹුවයයි නො දූන කිමි. මම වූ කලී කරුධර්මය රකිමි. මේ කාරණය නිසා මාගේ කුරු ධර්මය බිඳිනැයි මට සැක ඇත, ලියා දෙන්නට නො පිලිවනැයි කීහ. දුතයෝ කියන්නාහු තොපි උන්ගේ නගා නියාව දූන දූන කී දෙයෙක් නොවන හෙයින් තොපගේ සීලය හේද නොවෙයි. මෙපමණක පවා සැක කරන්නාහු අනික් වරදක් කෙසේනම් කරවුද?. ඉන් අපට දනුනු වරදෙක් නැතැයි කියා උන් ගෙනුත් කරුධර්මය රත්පත ලියවාගත්හ. එසේ වී නමුත් මාගේ සිත සැක ඇත. මෙනුවර වසන්නාවූ වෛශ්‍යා දූ යහපත් කොට කරුධර්මය රකිනිය ඔබ ගොසින් උන්ගෙනුත් ලියවා ගනුවයි කීහ. උන් ලඟට ගොසින් කරුධර්මය අපට දුන මැනවයි කියා ඉල්ලූහ. ඒ වෛශ්‍යා දූන් තමා සිතට උපන් සැකයක් කියන්නී මටත් සැකයෙක් ඇත. දෙන්නට නො පිලිවනැයි කීහ. ඒ කවරදැයි යතහොත් මේ වෛශ්‍යා දූව යහපත් කොට කරුධර්මය රක්ෂා නියාව ශක්‍රයෝ දූන තමන් ඉඳුරා පරීක්ෂා කොට පියන පිණිස ඇ සමීපයට ලදරු වූ පුරුෂ වේසයක් මවාගෙන මසුරන් දහසක් දීලා තමාගේ දිව්‍යලෝකයටම පලා ගියේය. උභ්‍ය ගිය තැනැත්තෝ තුන් අවුරුද්දක්ම නො අවාවාහුය. ඒ වෛශ්‍යා දූ තමාගේ සීලයට අන්තරාය වේදෝ යන හයින් තුන් අවුරුද්දක් මුලුල්ලෙහි අනික් පුරුෂයකු අතින් මස්සක් අකක් තබා බුලත්පතක් පමණකුත් නොගත්තීය. ඕ තොමෝ දවසින් දවස අය මුඛයෙන් නැතිව ඇති දෙය වියදම් වීමෙන් තමාගේ තමාගේ ඇති සමීපත්තිය වියදම් වීමෙන් පිරිහී දුක් පත්ව ගොස් සිතන්නී මට දහස දීලා ගිය පුරුෂයා දූන් තුන්අවුරුද්දක්ම නො ඇයේය. එසේ හෙයින් මම ඉතා දුක් පත්ව දැන් මාගේ බඩ පමණකුත් පැදගත නොහෙමි. මෙසේ ඉද නස්නට නොලිලිවන. අධිකරණ නායකයන් ලඟට ගොස් මේ බව කියා දවස් හැරගැනීම යහපතැයි සිතා අධිකරණයට ගොස් මුදලිවරිණි . මට මසුරන් දහසක් දීලා පුරුෂයෙක් ගියේය. මෙවකට තුන් අවුරුද්දක් උන් මළබවත් උන් බවත් නොදනිමි, එබැවින් බැහැරින් මා ලැබගන්නා දෙයක් නැති බැවින් දූන් බඩ පමණකුත් පැදගත නොහෙමි. කුමක් කෙරෙමිදැයි කීහ. උන් තුන් අවුරුද්දක් නොආ කල කුමක් කරවුද?. මෙතැන් පටන් ලත්දෙයක් ඇරගෙන රැකෙවයි කීහ. අධිකරණයෙන් වරලදින් නික්ම යන තැනැත්තියට එක් පුරුෂයෙක් දහසින් බැඳී පියල්ලක් දික් කොට ලීහ. ඒ ඇරගන්ට යයි අත දික්කරන්නා හා ම ශක්‍රයෝ අවුත් ඉදිරියෙහි සිටියාහ. එ වෙලෙහි වෛශ්‍යා දූ කියන්නී මෙතනට යටගිය දවස තුන් අවුරුද්දකින් ඔබ්බේ මට දහසක් දීලා ගිය පුරුෂයා අවුත් සිටිනේය. තාගේ රණින් මට ප්‍රයෝජන කිමිදැයි කියා දික්කල අත අයාගත්තහ. එවෙලෙහි ශක්‍රයෝ තමන්ගේ දිව්‍යාත්ම භාවයෙන් සවරණාභරණයෙන් සැඳි පැහැදී ලහිරු රැස්ව ගියාහ. ශක්‍රයෝ ජන සමාගමෙහි කියන්නාවූ මම මෑ විමසන පිණිස තුන් අවුරුද්දකින් ඔබ්බේ මෑට මසුරන් දසක් දීලා ගියෙමි. මේ දකුරෙහි මෑ රක්ෂා කරුධර්මයෙහි මා දුටු කිසි අඩුවෙක් නැත. එබැවින් සිල් රක්ෂාවුත් විසින් මෙලෙස රැ ක්ක යුතුයයි කියා සියල්ලවුන්ට අවවාද දීලා ඇගේ ගෙය සත්ථවනින් පටන් නො පමාව සීලය රක්ෂා

කරවයි උන්ට අවවාද කියා තමන්ගේ දිව්‍යලෝකයට ගියාහ. ඕ තොමෝ මේ කාරණය නිසා එකකුගෙන් ගත් අල්ලස් නොවරදවාම අනිකකු දික්කල වස්තුවට අත දික්කෙළෙමි. මේ කාරණය නිසා මා රක්තා සීලය නැසී ගියා දෝහෝයි සිතා නො දෙමි කීහ. එවෙලෙහි ඇට දූතයෝ කියන්නාහු අත දික්කල පමණින් සිල්බිදි නොයෙයි නොපෙගේ සීලය ඉතා පිරිසිදුයයි ඔවුන්ගෙනුත් කුරුඹර්මය රන්පත ලියවා ගත්හ. මෙසේ එකොළොස්දෙනා රක්තා වූ සීලය රන්පත ලියවාගෙන දන්තපුරයට ගොසින් කලිඟුරජනට ඒ රන්පත දීලා එපවත් වූ පරිද්දෙන් කීහ. එතැන්පටන් රජ්ජුරුවෝත් ඒ කුරු ධර්මයෙහි ඇදහිලි ඇතිව අඛණ්ඩ කොට පංඥශීලය රක්තාහ. ඒ සීලයෙහි ආනුභාවයෙන් කලිගුරට දනවී බිඳ මානසෙහි වැසී වැසීපීය. ඒ රට උපන්නාවූ තුන්හයක් සන්සිදි සියලු රට කිසි හයක් නැතිව ඉතා නිරාකුලව බත් බුලත් ආදීවූ සියළු සමාපත්තින් සමුර්ධිවිය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ දිවිපවත්නා කල් මුළුල්ලෙහි දන් පින් සිල් රක්ෂා කිරීම් ආදීවූ සියළු සුවර්තයෙහි යෙදී ජීවිතාවසානයෙහි දෙවිලොව ගියහ යි වදාරා වතුරාර්ය සත්‍ය ප්‍රකාශ කොට කුරුඹර්ම දේශනාව නිමවා වදාළ සේක. ඒ බණ අවසානයෙහි බොහෝ දෙනා සතරමග සතරඵලයට පැමිණියාහ. එසමයෙහි කුරුඹර්මය රැකී එකොළොස්දෙනා මූ මූ යයි වදාරණ සර්වඥයෝ

ගණිතා උප්පලවණ්ණා ව, පුණ්ණා දොවාරිකො තදා.

රජ්ජුගාහො ව කච්චානො දොණමාතාවච කොළීතො

සාරිපුතො තදාසෙට්ඨි අනුරුධො ව සාරථී

බුන්මණ කස්සපො ටෙරෝ උපරාජා නන්ද පණ්ඩිතො.

මහෙසී රාහුලමාතා මායාදේවී ජනෙන්තියා

කුරුරාජා බෝධිසතො එවං ධාරෙට් ජාතකං.

එම්බා මහණෙනි, එසමයෙහි ගණිකා නම් වෛශ්‍යා දූ මෙසමයෙහි වමන්සව්වූ උපුල්වන් මහාස්ථවිරිය, එසමයෙහි දොරටුපාලයා නම් දූන් පුණ්හදු නම් මහා ස්ථවිරයෝය. එසමයෙහි යටුවම කළ අමාත්‍යයා නම් දූන් කසයින් මහා ස්ථවිරයෝය. බඩසැල අමාත්‍යයා නම් දූන් මුගලන් මහා ස්ථවිරයෝය. එසමයෙහි සිටානෝ නම් දූන් ශාරිපුත්‍ර ස්ණවිරය, එසමයෙහි රථාවාර්යයා නම් දූන් අනුරුද්ධ මහාස්ථවිරය, එසමයෙහි පුරොහිත බ්‍රාහමණයා නම් දූන් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරය, එසමයෙහි යුවරජ්ජුරුවෝ නම් දූන් නන්දමහාස්ථවිරය. එසමයෙහි අගමෙහෙසුන් නම් දූන් රාහුල මාතා වූ යසෝධරා මහා ස්ථවිරය, එසමයෙහි රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ මෑතියන් වහන්සේ නම් දූන් මහාමායා දේවිය. එසමයෙහි කරු රජ්ජුරුවෝ නම් ලොච්ඡුරා බුදු වූ මම්ම වේදියි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.